

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1007-1008; blz. 94

1 Samuël Hoofdstuk 1

Waardevolle Lessen uit het Leven van Samuël. – Het bestuur van de richters in Israël eindigt met Samuël. Er worden maar weinig zuiverder of edeler karakters in de Bijbel naar voren gebracht. Er zijn ook maar weinigen, waarvan de levensgeschiedenis meer waardevolle lessen bevat voor de nadenkende student (ST 27 okt. 1881).

Vers 6 Satans Poging om Hanna te Vernietigen. – Dit toneel werd telkens weer herhaald, niet alleen bij de jaarlijkse bijeenkomsten, maar telkens als de omstandigheden aan Peninna een gelegenheid boden zich te verhogen ten koste van haar rivale. Het gedrag van deze vrouw scheen voor Hanna een bijna ondraaglijke beproeving. Satan gebruikte haar als zijn werktuig om één van Gods kinderen te kwellen, haar zo mogelijk te verbitteren en te vernietigen (ST 27 okt. 1881).

Vers 10 Grote Kracht in het Gebed. – In het gebed schuilt grote kracht. Onze grote tegenstander tracht gedurig de verontruste ziel bij God vandaan te houden. Een oproep van de nederigste gelovige tot God vreest satan meer dan de besluiten van regeringen of de wetten van koningen (ST 27 okt. 1881).

Vers 14 Onmatigheid Was Normaal in Israël. – Feestvieren

Page 1008-1009; blz. 95

en zwelgen had vrijwel volledig de plaats van ware godsvrucht in Israël ingenomen. Voorbeelden van onmatigheid, zelfs bij vrouwen, vonden veelvuldig plaats, en nu besloot Eli een naar zijn mening passend verwijt te laten horen (ST 27 okt. 1881).

Vers 20-28 De Beloning van Trouw. – Gedurende de eerste drie levensjaren van de profeet Samuël onderwees zijn moeder hem zorgvuldig in het onderscheiden van goed en kwaad. Door elk vertrouwd voorwerp om hem heen trachtte ze zijn gedachten te richten op de Schepper. Als vervulling van haar gelofte om haar zoon aan de Heere te geven, plaatste ze hem met grote zelfverloochening onder de hoede van de hogepriester Eli, om voor de dienst van het huis van God te worden opgeleid. Hoewel de jeugd van Samuël werd doorgebracht in de tabernakel, die gewijd was aan de eredienst van God, was hij niet vrij van verkeerde invloeden of van zondige voorbeelden. De zonen van Eli vreesden God niet, evenmin eerden zij hun vader; maar Samuël zocht hun gezelschap niet, noch volgde hij hun boze wegen. Zijn vroegste opvoeding bracht hem ertoe om aan zijn christelijke oprechtheid vast te houden. Wat een beloning was dit voor Hanna! en wat is haar voorbeeld een bemoediging om trouw te zijn! (R&H 8 sept. 1904).

Hoofdstuk 2

Vers 11 De Overwinning van het Geloof over Natuurlijke Genegenheid. – Zodra de kleine oud genoeg was om van zijn moeder gescheiden te worden, loste ze haar plechtige gelofte in. Ze hield van haar kind met heel de toewijding van het

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

moederhart; dagelijks omringde haar liefde hem steeds meer bij het zien van de vermogens die in hem tot ontwikkeling kwamen, terwijl ze luisterde naar zijn kinderlijk gebabbel. Hij was haar enige zoon, het bijzondere geschenk van God, maar ze had hem gekregen als een schat die haar door God was toevertrouwd en ze wilde de Gever het Zijne niet onthouden. Geloof sterkte het moederhart en ze gaf niet toe aan het pleiten van de natuurlijke genegenheid (ST 27 okt. 1881).

De Beslissende Macht van de Moeder in het Gezin. – Het was te wensen dat iedere moeder zou beseffen hoe groot haar taken en verantwoordelijkheden, en hoe groot het loon van getrouwheid zal zijn. De dagelijkse invloed van de moeder op haar kinderen bereid hen voor op het eeuwige leven of op de eeuwige dood. Ze oefent in haar gezin een macht uit die beslissender is dan die van de predikant op de kansel of zelfs van de koning op zijn troon (ST 3 nov. 1881).

Vers 12 **Eli's Misdadige Onachtzaamheid.** – Het gedrag van Eli - zijn zondig toegeven als vader en zijn misdadige onachtzaamheid als priester van God - biedt een treffende en pijnlijke tegenstelling met de vastbeslotenheid en zelfverloochening van de

Page 1009; blz. 96

trouwe Hanna. Eli kende Gods wil. Hij wist, welke karakters God wilde aanvaarden en wat Hij veroordeelde. Toch liet hij toe dat zijn kinderen opgroeiden met onbeteugelde hartstochten, verdorven smaak en verdorven moraal.

Eli had zijn kinderen onderricht in de wet van God en had hun een goed voorbeeld gegeven in zijn eigen leven; maar dit was niet alles wat hij moest doen. God eiste van hem, beide als vader en als priester, dat hij hen moest weerhouden hun eigen verdorven wil na te volgen. Dit had hij nagelaten (ST 10 nov. 1881).

Een Waarschuwing voor Ouders om Eli's Voorbeeld Niet na te Volgen. – Als ouders, die Eli's voorbeeld van nalatigheid volgen, de resultaten konden zien van de opvoeding die ze hun kinderen geven, zouden ze beseffen dat de vloek, waardoor Eli werd getroffen, zeker ook op hen zal vallen. De zonde van opstand tegen het ouderlijk gezag vormt de grondslag van de ellende en misdaad in de hedendaagse wereld (ST 10 nov. 1881).

Vele Jongeren Worden Ongelovigen. – Laten jongeren door woord en voorbeeld eerbied leren voor God en Zijn Woord. Velen van onze jongeren worden in hun hart ongelovigen door het gebrek aan toewijding bij hun ouders (ST 24 nov. 1881).

Ouders en Zielenwinnen. – Christelijke ouders, als u voor de Heere wilt werken, begin dan met uw kleintjes thuis. Als u tact, wijsheid en de vreze Gods openbaart bij het opvoeden van uw kinderen, kan men u grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen. Echte christelijke inspanning begint thuis, en gaat van dat punt uit om grotere gebieden te omvatten. Iemand die in uw eigen familiekring of in uw eigen omgeving wordt gered door uw volhardende nauwgezette arbeid, zal evenveel eer toebrengen aan de Naam van Christus, en zal even helder in uw kroon stralen als iemand die in China of in India gewonnen is (ST 10 nov. 1881).

De Taak van de Predikant. – Alle ouders moeten ernaar streven om hun gezinnen tot volmaakte christelijke voorbeelden van goede werken te maken. Maar in bijzondere mate is dit de taak van hen die het heilige bedienen, en tot wie de mensen opzien voor onderricht en leiding. Christus' dienstknechten moeten voorbeelden zijn

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

voor de kudde. Wie nalaat in zijn eigen gezin verstandige leiding te geven is niet geschikt om de gemeente van God te leiden (ST 10 nov. 1881).

Predikanten en Hun Kinderen. – Hoe groot het kwaad ook is van ouderlijke ontrouw onder welke omstandigheden ook, het is tienmaal groter als het bestaat in het gezin van hen die als vertegenwoordigers van Christus dienst doen om de mensen te onderrichten. Predikers van het Evangelie die nalaten hun eigen gezinnen onder bedwang te houden, leiden door hun verkeerd voorbeeld velen op een dwaalweg. Ze keuren de toename van het kwaad goed in plaats van ertegen in te gaan. Velen die zichzelf beschou-

Page 1009-1010; blz. 97

wen als expert van wat andere kinderen zouden moeten zijn en doen, zijn blind voor de gebreken van hun eigen zonen en dochters. Een dergelijk gebrek aan Goddelijke wijsheid bij hen, die voorgeven het Woord van God te onderwijzen, bewerkt onnoemelijk veel kwaad. De neiging bestaat om in het denken van de mensen het onderscheid tussen goed en kwaad, tussen zuiverheid en verdorvenheid, uit te wissen (ST 24 nov. 1881).

(3:11-14). **Gevolgen van Ouderlijke Ontrouw.** – De geschiedenis van Eli is een vreselijk voorbeeld van de gevolgen van ouderlijke ontrouw. Door het veronachtzamen van zijn plicht werden zijn zonen een strik voor hun medemensen en een belediging jegens God, terwijl ze niet alleen het tijdelijke, maar ook het eeuwige verbeurden. Hun slechte voorbeeld verdierf honderden, en de invloed van deze honderden verdierf de zeden van duizenden. Dit geval moet een waarschuwing voor alle ouders zijn. Terwijl sommigen dwalen doordat ze onnodig streng zijn, ging Eli over tot het andere uiterste. Hij gaf toe aan zijn zonen, tot hun verderf. In hun kinderjaren werden hun fouten over het hoofd gezien, en tijdens hun jeugd verontschuldigd. De geboden van de ouders werden veronachtzaamd, en de vader dwong hen niet tot gehoorzaamheid. De kinderen zagen dat zij de touwtjes in handen konden nemen en maakten van de geboden kansen misbruik. Naarmate die zoons ouder werden, verloren ze alle eerbied voor hun zwakke vader. Ze gingen onbelemmerd door met zondigen. Hij praatte met hen, maar op zijn woorden werd geen acht geslagen. Grote zonden en weerszinwekkende misdaden werden dagelijks door hen bedreven, tot de Heere Zelf de overtreders van Zijn Wet met Zijn oordelen bezocht.

Wij hebben de gevolgen van Eli's misplaatste goedheid gezien, - dood voor de toegeeflijke vader, ondergang en dood voor zijn verdorven zonen en vernietiging van duizenden in Israël. De Heere zelf gebod dat voor de zonen van Eli geen verzoening gedaan mocht worden door brandoffer of slachtoffer tot in eeuwigheid. Hoe groot en beklagenswaardig was de val van deze mannen op wie een heilige verplichting rustte, - van de genade uitgesloten door een rechtvaardige en heilige God!

Dit is het angstwekkend binnenhalen van de oogst, gezaaid als ouders de hun door God gegeven verantwoordelijkheid nalaten, - als ze toelaten dat satan het veld in beslag neemt dat zijzelf met zorg hadden moeten bezaaien met het kostbare zaad van deugd, waarheid en gerechtigheid. Als één van beide ouders te kort schiet in zijn of haar plicht, zal het resultaat zichtbaar zijn in het karakter van de kinderen, maar als beiden te kort schieten, hoe groot zal dan hun verantwoordelijkheid jegens God zijn. Hoe kunnen zij ontkomen aan het vonnis over hen die de zielen van hun kinderen vernietigen? (R&H 30 aug. 1881).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Vers 12-17 **Schaduwdienst de Verbindende Schakel.** – De schaduw-

Page 1010; blz. 98

dienst was de verbindende schakel tussen God en Israël. De offerdiensten waren bedoeld om het offer van Christus uit te beelden en zo in het hart van het volk een onwankelbaar geloof in de komende Verlosser levend te houden. Omdat de Heere hun offers zou aanvaarden, Zijn tegenwoordigheid bij hen zou blijven en tevens dat het volk een juiste voorstelling zou hebben van het verlossingsplan, alsmede een juist begrip van hun plicht, was het van het grootste belang dat heiligheid van hart en reinheid van leven, eerbied voor God en strikte gehoorzaamheid aan Zijn geboden, gehandhaafd zouden blijven door allen die met het heiligdom verbonden waren (ST 1 dec. 1881).

Vers 17 **De Zonden van de Priesters Waren de Oorzaak dat Sommigen hun Eigen Offers Brachten.** – Toen de mannen van Israël de verdorven handelwijze van de priesters zagen, oordeelden zij het veiliger voor hun gezin om niet naar de aangewezen plaats van aanbidding op te trekken. Velen verlieten Silo, daar hun vrede verstoord en hun verontwaardiging gewekt was, tot ze eindelijk besloten zelf te offeren in de overtuiging dat dit voor God even aanvaardbaar was als het goedkeuren op welke wijze dan ook van de gruwelen, die in het heiligdom bedreven werden (ST 1 dec. 1881).

Vers 26 (Psalm 71:17). **Een Plaats voor Toegewijde Jeugd.** – God geeft iedereen de gelegenheid om in dit leven karakter te ontwikkelen. Allen kunnen de hun aangewezen plaats in Zijn grote plan vervullen. De Heere aanvaardde Samuël vanaf zijn kinderjaren omdat zijn hart zuiver was en hij eerbied had voor God. Hij werd aan God gegeven als een toegewijd offer en de Heere maakte hem reeds in zijn kinderjaren tot een kanaal van licht. Een leven dat even toegewijd is als dat van Samuël, heeft grote waarde in Gods ogen. Als de jeugd van nu zich net als Samuël aan de Heere toewijdt, zal Hij hen aanvaarden en in Zijn werk gebruiken. Met de psalmist kan men dan van hun leven zeggen: *"O God, Gij hebt mij van mijn jeugd af onderricht; tot nu toe verkondig ik Uw wonderen."* (MS 51, 1900).

Hoofdstuk 3

Vers 4 **Samuël Kreeg een Opdracht Toen Hij 12 Jaar Was.** – Toen hij nog maar 12 jaar was, kreeg de zoon van Hanna zijn bijzondere opdracht van de Allerhoogste (ST 15 dec. 1881).

Vers 10-14 **God Kan Volwassenen Passeren en Kinderen Gebruiken.** – God wil werken met kinderen en jongeren, die zich aan Hem overgeven. Samuël werd in zijn jeugd voor de Heere opgevoed, en God ging aan de grijze Eli voorbij om met de jonge Samuël te spreken (MS 99, 1899).

Vers 11-14 Zie EGW over Samuël 2:12.

De Heere Zal Voorbijgaan aan Vaders die het Gezinsleven Verwaarlozen. – Hierdoor zien we dat de Heere aan oude, ervaren

Page 1010-1011; blz. 99

vaders, die met Zijn werk verbonden zijn, voorbijgaat als ze hun plichten in het gezinsleven verwaarlozen (Brief 33, 1897).

Het Grondige Werk van God in Tegenstelling tot de Zorgeloosheid van Eli. – Eli geloofde in God en Zijn Woord, maar hij "gebood" niet, zoals Abraham,

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

zijn kinderen en huishouding na hem. Laten wij horen wat God zei over de nalatigheid van Eli: *"Zie, Ik ga in Israël iets doen, zodat een ieder, die er van hoort, de beide oren zullen tuiten."* De Heere had lang geduld gehad met Eli. Hij was gewaarschuwd en onderwezen, maar net als de ouders van nu, had hij geen acht geslagen op de waarschuwing. Toen de Heere echter de zaak in handen nam, eindigde Hij er niet mee voordat Hij een grondig werk had verricht (R&H 4 mei, 1886).

Vers 20 (Hoofdstuk 7:9,15). **Samuël Hield met Beide Handen Vast.** – Samuël kreeg nu van de God van Israël het drievoudige ambt van richter, profeet en priester. Terwijl hij de ene hand legde in de hand van Christus en met de andere hand het roer over het volk hield, deed hij dit met zoveel wijsheid en vastbeslotenheid dat hij Israël voor de ondergang bewaarde (ST 22 juni, 1882).

Hoofdstuk 4

Vers 3 **Israël Zocht de Overwinning op een Verkeerde Manier.** – De herinnering aan deze heerlijke triomfen bezielde Israël met nieuwe hoop en moed, en onmiddellijk lieten ze de ark uit Silo halen, *"zodat die midden onder ons kome,"* zeiden ze, *"en ons verlosse uit de macht onzer vijanden."* Ze overwogen niet dat het de Wet van God was, waardoor de ark heilig was, en dat de tegenwoordigheid ervan alleen voorspoed zou brengen als ze aan die Wet gehoorzaam waren (ST 22 dec. 1881).

Vers 3-5 **Hofni en Pinehas Gaan Aanmatigend het Heilige der heiligen Binnen.** – De beide zonen van Eli, Hofni en Pinehas, stemden gretig in met het voorstel om de ark naar de legerplaats te brengen. Zonder de toestemming van de hogepriester waagden ze zich aanmatigend in het Heilige der heiligen en namen de ark van God daar vandaan. Vol trots, en in de wolken door de verwachting van een spoedige overwinning droegen zij de ark naar de legerplaats. En het volk dat, naar ze meenden, het teken van Gods tegenwoordigheid zag, *"hief gejuich aan, zo luid dat de aarde dreunde"* (ST 22 dec. 1881).

Hoofdstuk 6

Vers 1-5 **Slechts één Offer Kan Gods Gunst Verwerven.** – De Filistijnen hoopten door hun offergaven Gods toorn te stillen, maar ze wisten niets van het Ene grote Offer, waardoor zondige mensen

Page 1011-1012; blz. 100

Gods gunst alleen kunnen verwerven. Die gaven waren niet in staat de zonde te verzoenen, want zij die offerden, openbaarden daardoor geen geloof in Christus (ST 12 jan. 1882).

Vers 19 **De Geest van Oneerbiedige Nieuwsgierigheid Bestaat Nog.** – De geest van respectloze nieuwsgierigheid bestaat nog steeds onder de mensen. Velen willen graag doordringen in die verborgenheden, die de oneindige wijsheid terecht verborgen heeft gehouden. Omdat ze geen betrouwbare bewijzen hebben om te argumenteren, baseren ze hun theorieën op veronderstellingen. De Heere heeft in onze tijd evenzeer gewerkt voor Zijn dienstknechten en voor het bouwen van Zijn werk als voor het oude Israël; maar ijdele wijsbegeerte, *"ten onrechte wetenschap genoemd"* heeft getracht het geloof in de directe tussenkomst van de Voorzienigheid te

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

vernietigen, door al zulke manifestaties toe te schrijven aan natuurlijke oorzaken. Dit zijn drogredenen van satan. Hij baseerd zijn gezag op machtige tekenen en wonderen op aarde. Zij, die de bijzondere bewijzen van Gods macht loochenen of ontkennen, bereiden de weg voor de aartsbedrieger om zich voor de ogen van de mensen te verhogen als iemand, die boven de God van Israël staat.

Velen aanvaarden de redenering van deze, naar ze zeggen, wijze mensen als waarheid, terwijl ze in werkelijkheid de fundamenteën, door God zelf gelegd, ondermijnen. Van zulke leraars zegt de Inspiratie, dat ze in hun eigen ogen dwaas moeten worden, opdat ze verstandig worden. God heeft het dwaze van deze wereld uitverkoren om de wijzen te beschamen. Maar zij die alleen door menselijke wijsheid geleid worden, noemen de eenvoud van Zijn machtige werken dwaasheid. Ze menen dat ze verstandiger zijn dan hun Schepper, terwijl ze in werkelijkheid slachtoffers zijn van sterfelijke onwetendheid en kinderlijk zelfbedrog. Dit is het wat hen vasthoudt in het duister van ongelof, zodat ze de macht van God niet onderscheiden en niet voor Hem beven (ST 19 jan. 1882).

Hoofdstuk 7

Vers 3 **Moderne Vormen van Afgoderij**. – Velen die de naam van christen dragen, dienen andere goden dan de Heere. Onze Schepper vraagt onze voornaamste toewijding, onze eerste trouw. Alles wat de neiging heeft onze liefde voor God te verzwakken, of de dienst waarop Hij recht heeft, verhindert, wordt daardoor een afgod. Voor sommigen zijn hun landerijen, hun huizen, hun handelswaar de afgoden. Zaken worden vol ijver en energie bedreven, terwijl de dienst van God op de tweede plaats komt. Huisgodsdienst wordt verwaarloosd, het persoonlijke gebed vergeten. Velen beweren dat ze hun medemensen eerlijk behandelen en schijnen te menen dat ze door dit te doen, voldoen aan heel hun plicht. Maar het is niet voldoende om de laatste zes van de tien

Page 1012; blz. 101

geboden te houden. Wij moeten de Heere onze God liefhebben met heel ons hart. Alleen gehoorzaamheid aan elk gebod - alleen liefde tot God boven alles en liefde voor onze medemens - kan aan de aanspraken van Gods Wet voldoen.

Bij velen is het hart zo verhard door voorspoed, dat ze God en ook de noden van de medemens vergeten. Belijdende christenen versieren zich met sieraden, kant en kostbaarheden, terwijl de armen van de Heere de noodzakelijkste levensbehoeften missen. Mannen en vrouwen die aanspraak maken op verlossing door het bloed van de Verlosser verspillen de middelen die hen zijn toevertrouwd voor het redden van andere mensen en geven dan met tegenzin hun gaven voor de godsdienst, terwijl ze alleen milddadig geven als het hun eer toebrengt. Dit zijn afgodendienaars (ST 26 jan. 1882).

Vers 7-11 **Gods Tussenkomst om Hulpeloos Israël te Redden**. – Het was het doel van de Heere om Zijn macht in het bevrijden van Israël dusdanig te openbaren, dat zij de eer niet aan zichzelf zouden toeschrijven. Hij liet toe dat ze, terwijl ze ongewapend en weerloos waren, door hun vijanden werden uitgedaagd, en toen voerde de Overste van het heir des Heeren de hemelse legerscharen aan om de vijanden van Zijn volk te vernietigen. Ootmoed van hart en gehoorzaamheid aan Gods Wet stelt God meer op prijs dan de kostbaarste offeranden uit een hart vol trots en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

huichelarij. God zal hen, die in overtreding van Zijn Wet leven, niet verdedigen (ST 26 jan. 1882).

Vers 12 **Het Dagboek van Samuël.** – Er zijn duizenden mensen bereid om voor de Meester te werken, die niet het voorrecht hebben genoten de waarheid te horen zoals sommigen deze hebben gehoord, maar ze hebben trouw in Gods Woord gelezen en ze zullen worden gezegend bij hun nederige pogingen om licht aan anderen mee te delen. Laten zulke mensen een dagboek bijhouden en laten zij, als de Heere hen een belangrijke ervaring geeft, deze neerschrijven zoals Samuël dat deed toen de legers van Israël een overwinning behaalden over de Filistijnen. Hij richtte een monument van dankzegging op met de woorden: *"Tot hiertoe heeft de Heere ons geholpen."* Broeders, waar zijn de monumenten van dankzegging, waardoor u de liefde en goedheid van God voor ogen houdt? Streef ernaar om de steun, die de Heere u gegeven heeft in uw pogen om anderen te helpen, helder voor ogen te houden. Laat in uw daden geen spoor van zelfzucht gevonden worden. Vermeld elke traan die u met behulp van de Heere uit verdrietige ogen hebt kunnen wegvegen, elke vrees die verdreven is, elke barmhartigheid die getoond is, in uw dagboek. *"Zoals uw dagen zal ook uw kracht zijn."* (MS 62, 1905)

Hoofdstuk 8

Vers 1-3 **Samuëls Zonen Hadden het Loon Lief.** – Samuël had Isra-

Page 1012-1013; blz. 102

ël van zijn jeugd af bestuurd. Hij was een rechtvaardige en onpartijdige rechter geweest, trouw in heel zijn werk. Hij werd oud; en het volk zag dat zijn zonen niet wandelden in zijn voetsporen. Hoewel ze niet laaghartig waren zoals de zonen van Eli, waren ze toch oneerlijk en tweeslachtig. Terwijl ze hun vader hielpen bij zijn zware werk, bracht hun liefde voor een beloning hen ertoe de zaak van de onrechtvaardigen te begunstigen (ISP 353).

Vers 1-5 **Samuël Wordt door Zijn Zonen Bedrogen.** – Deze jonge mannen hadden getrouw onderricht van hun vader gekregen, zowel door woord als door voorbeeld. Ze wisten van de waarschuwingen die Eli gekregen had en van Gods oordelen over hem en zijn huis. Zij schenen deugdzaam en oprechte mannen, ook intellectueel vol goede vooruitzichten. Het volk was het er volledig mee eens dat Samuël de verantwoordelijkheden van zijn ambt met zijn zonen deelde. Maar de karakters van deze jonge mannen moesten nog getoetst worden. Buiten de invloedssfeer van hun vader moest blijken, of ze trouw waren aan de beginselen waarin hij hun had onderwezen. De resultaten lieten zien dat Samuël pijnlijk bedrogen werd in zijn zonen. Net als vele jongeren in deze tijd die met goede eigenschappen zijn gezegend, misbruikten zij de door God gegeven krachten. De eer die hun werd bewezen, maakte hen trots en zelfvoldaan. Ze maakten niet de eer van God tot hun doel en zochten Hem evenmin ernstig om kracht en wijsheid. Door toe te geven aan de macht van de verleiding, werden ze hebzuchtig, zelfzuchtig en onrechtvaardig. Gods Woord zegt, *"ze wandelde niet in Zijn wegen; ze waren op winstbejag uit, namen geschenken aan en bogen het recht"* (ST 2 febr. 1882).

Vers 5 **Zoals Alle Volken.** – Het ontevreden verlangen naar wereldse macht en vertoon is nu nog even moeilijk te genezen als in de dagen van Samuël. Christenen proberen te bouwen zoals de mensen uit de wereld bouwen, zich te kleden zoals de

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

mensen uit de wereld zich kleden, - de gewoonten en gebruiken na te bootsen van hen die alleen de god dezer wereld aanbidden. De aanwijzingen van Gods woord, de raadgevingen en bestraffingen van Zijn dienstknechten, en zelfs de waarschuwingen, die rechtstreeks van Zijn troon komen, schijnen machteloos om deze onwaardige eerzucht te onderwerpen. Als het hart van God vervreemd is, is bijna elk voorwendsel voldoende om het veronachtzamen van Zijn gezag te rechtvaardigen. De ingevingen van trots en eigenliefde worden bevredigd ten koste van elke prijs ten nadele van Gods werk (ST 13 juli 1882).

Vers 6 Trouw Heeft Kritiek tot Gevolg. – Wie niet toegewijd is en de wereld liefheeft, staat altijd klaar om kritiek uit te oefenen op hen, die onbevreesd opkomen voor God en het recht. Als gebreken worden ontdekt in iemand aan wie de Heere grote verantwoordelijkheid heeft toevertrouwd, wordt al zijn vroegere toewijding vergeten, en wordt getracht om zijn stem tot zwijgen te

Page 1013; blz. 103

brenge en zijn invloed teniet te doen. Maar laten deze rechters, die zichzelf hebben aangesteld, bedenken dat de Heere de harten kent. Ze kunnen voor Zijn onderzoekende blik niet verbergen wat in hun hart leeft. God zegt dat Hij alle werk in het gericht zal brengen met al wat verborgen is (ST 13 juli, 1882).

Vers 6,7 Bruikbare Mannen Zelden op Prijs Gesteld. – De bruikbaarste mannen worden zelden op prijs gesteld. Zij, die het meest actief en belangeloos voor hun medemensen hebben gewerkt en die het middel zijn geweest om de grootste resultaten te bereiken, krijgen vaak ondank en veronachtzaming als loon. Als zulke mannen zien dat ze op zij geschoven zijn en dat hun advies genegeerd en veronachtzaamd wordt, kunnen ze het gevoel krijgen dat hun groot onrecht aangedaan wordt. Maar laten ze uit het voorbeeld van Samuël leren dat ze zich niet moeten rechtvaardigen of zich moeten laten gelden, tenzij Gods Geest onmiskenbaar tot zulk een handelwijze aandrijft. Zij, die de getrouwe dienstknechten van God verachten en verwerpen, tonen niet alleen verachting voor de mens, maar ook voor de Meester Die hen gezonden heeft. Gods woorden, vermaningen en raadgevingen worden opzij geschoven; het is Zijn gezag dat verworpen wordt (ST 13 juli, 1882.).

Hoofdstuk 10

Vers 9 Saul Wordt een Nieuw Mens. – De Heere wilde aan Saul geen vertrouwenspositie overlaten zonder hem eerst Goddelijk te verlichten. Hij moest opnieuw worden geroepen en de Geest des Heeren kwam over hem. De uitwerking was, dat hij een nieuw mens werd. De Heere gaf Saul een nieuwe geest, andere gedachten, andere doelstellingen en verlangens dan hij daarvoor had gehad. Deze verlichting, samen met een geestelijk kennen van God Die hem de voorsprong verschaftte, moest zijn wil samen doen gaan met de wil van Jahwe (Brief 12a, 1888).

Vers 24 Sauls Hoedanigheden Verdorven. – Sauls denken en invloed stelden hem in staat een koninkrijk te besturen als zijn krachten ondergeschikt waren gemaakt aan Gods gezag. Maar dezelfde gaven, die hem in staat stelden het goede te doen, konden door satan worden gebruikt als ze aan zijn macht ondergeschikt werden gemaakt, en zouden hem in staat stellen een wijd verbreide invloed ten kwade uit te oefenen. Hij zou veel wraakgieriger, gevaarlijker en vastbeslotener zijn in het najagen

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

van zijn onheilige plannen dan met anderen het geval was, omdat God hem zoveel grotere krachten van verstand en hart had gegeven (ST 19 okt. 1888).

Vers 24,25 **De Liefde tussen Saul en Samuël.** – De verhouding tussen Samuël en Saul was bijzonder teder. Samuël hield van Saul alsof hij zijn eigen zoon was, terwijl Saul, die moedig en vurig van aard was, grote eerbied had voor de profeet, en hem al zijn

Page 1013-1014; blz. 104

warme genegenheid en respect toonde. Op deze wijze waren de profeet van de levende God, een oude man wiens zending bijna voltooid was, en de jeugdige koning, wiens werk nog voor hem lag, met elkaar verbonden door banden van vriendschap en respect. Tijdens heel zijn verkeerde gedrag klemde de koning zich aan de profeet vast alsof alleen hij hem tegen zichzelf kon beschermen (ST 1 juni, 1888).

Hoofdstuk 12

Vers 1-5 **Samuël een Man van Strikte Oprechtheid.** – Hoevelen die zich terugtrekken van een verantwoordelijke positie als rechter, kunnen wat betreft hun onberispelijkheid zeggen: Wie overtuigt mij van zonde? Wie kan aantonen dat ik ben afgeweken van mijn oprechtheid en mij heb laten omkopen? Nooit heb ik een vlek laten werpen op mijn leven als iemand, die recht en gerechtigheid doet. Wie kan nu zeggen wat Samuël zei, toen hij van het volk Israël afscheid nam, omdat ze vastbesloten waren een koning te hebben?... Dappere, edele rechter! Maar het is verdrietig te bedenken dat iemand, die strikt oprecht was, zich dermate moest vernederen om zichzelf te moeten verdedigen (MS 33, 1898).

Trouw Brengt Uiteindelijk Eer. – De eer, bewezen aan iemand die zijn werk beëindigt, is veel meer waard dan de toejuichingen en de felicitaties die aan iemand worden gegeven die nog beproefd moet worden. Iemand kan gemakkelijk zijn last neerleggen terwijl zelfs de tegenstanders van de waarheid zijn trouw moeten erkennen. Maar hoevelen van onze grote mannen beëindigen hun werk in oneer, omdat ze beginselen hebben opgeofferd aan het verkrijgen van voordeel of eer. Het verlangen om populair te zijn, de verzoeken van rijkdom of gemak leiden hen op een dwaalweg. Mannen die zonde oogluikend toelaten, kunnen op het eerste gezicht voorspoedig zijn; ze kunnen prat gaan op het feit dat hetgeen ze ondernemen, met succes wordt bekroond; maar Gods oog rust op deze pochers. Hij zal hen vergelden naarmate hun werk zal zijn. De grootste uiterlijke voorspoed kan hen, die geen vrede met God of met zichzelf hebben, niet gelukkig maken (ST 27 juli 1882).

Vers 14 **Eeuwige Verplichting van de Wet.** – Gods Wet werd niet alleen aan de Joden gegeven, maar is van wereldwijde en eeuwige verplichting. "*Wie in één punt struikelt, is schuldig geworden aan alle.*" De tien geboden zijn als een keten van tien schakels. Als een enkele schakel breekt, wordt de keten waardeloos. Geen enkel gebod kan worden herroepen of veranderd om de overtreder te redden. Zolang gezinnen en volken bestaan; zolang bezit, leven en karakter moeten worden beschermd, zolang goed en kwaad tegenover elkaar staan en een zegen of vloek volgt op de daden van de mensen - zo lang moet Gods wet ons leiden. Wanneer God

Page 1014; blz. 105

niet langer vraagt dat de mensen Hem boven alles liefhebben, eerbied hebben voor Zijn Naam en de Sabbat heiligen; als Hij toelaat dat ze geen acht slaan op de rechten

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

van hun medemensen, maar elkaar haten en kwaad doen - eerst dan zal de morele wet zijn kracht verliezen (ST 19 jan. 1882).

Hoofdstuk 13

Vers 8-10 God Openbaarde Sauls Ware Aard. – Toen God Samuël tegenhield, was het Zijn bedoeling dat openbaar zou worden wat in het hart van Saul leefde, zodat anderen zouden weten, wat hij in een noodsituatie zou doen. Saul werd in een beproeving gebracht, maar hij gehoorzaamde de bevelen niet. Naar zijn mening deed het er niet toe, wie God naderde, of op welke manier; en vol energie en zelfvoldaanheid trad hijzelf voor dat heilige ambt naar voren.

De Heere heeft werktuigen die Hijzelf heeft aangewezen; en als deze niet worden erkend en geëerbiedigd door degenen die met het werk verbonden zijn; als mensen zich vrij voelen om geen acht te slaan op Gods eisen, mogen ze geen vertrouwenspositie bekleden. Zij zouden niet naar advies luisteren of naar Gods geboden, gebracht door mensen die Hij daartoe heeft aangewezen. Net als Saul zouden ze zich haasten een werk te doen dat hun nooit was opgedragen, en de fouten die ze zouden begaan door hun menselijk oordeel te volgen, zouden het Israël van God daar brengen, waar hun Leidsman Zich niet aan hen zou kunnen openbaren. Het heilige zou vermengd worden met het gewone (YI 17 nov. 1898).

Vers 9 Saul Had Kunnen Bidden. – Hij (Saul) had nederig tot God kunnen bidden, zonder te offeren; want de Heere zal zelfs de onuitgesproken smeekbede van een bezwaard hart aanvaarden; maar in plaats van dit te doen, verrichtte hij wederrechtelijk het werk van de priester (YI 17 nov. 1898).

Vers 11 Samuël de Schuld Geven Leidde tot Verdere Zonde. – Saul trachtte zich te rechtvaardigen en gaf de profeet de schuld, in plaats van zichzelf te veroordelen.

In onze tijd zijn er velen, die een soortgelijk gedrag openbaren. Net als Saul zijn ze verblind voor hun eigen fouten. Als de Heere probeert hen te corrigeren, zien ze vermaningen als een belediging en geven de schuld aan degene die Gods boodschap brengt.

Als Saul bereid was geweest om zijn fout in te zien en te belijden, zou deze bittere ervaring een beveiliging voor later hebben betekend. Hij had in de toekomst de fouten kunnen vermijden, die Gods vermaning als gevolg zouden hebben. Maar door het gevoel te koesteren dat hij ten onrechte werd veroordeeld, lag het voor de hand dat hij dezelfde zonde opnieuw zou begaan.

Page 1015; blz. 106

De Heere wil dat Zijn volk onder alle omstandigheden een onvoorwaardelijk vertrouwen in Hem openbaart. Hoewel wij niet altijd de werkwijze van Zijn voorzienigheid begrijpen, moeten we ootmoedig en geduldig wachten tot Hij het juist oordeelt om ons licht te geven. Wij moeten ons ervoor wachten om verantwoordelijkheden op ons te laden waartoe God ons niet heeft gemachtigd. De mensen hebben vaak een te hoge dunk van hun eigen karakter of bekwaamheden. Ze kunnen zich bekwaam achten om de belangrijkste taak op zich te nemen, terwijl God ziet dat ze nog niet gereed zijn om de kleinste en eenvoudigste taak goed te doen (ST 10 aug. 1882).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Vers 13,14 **Sauls Dwaasheid Heeft Verwerping als Gevolg**. – Sauls overtreding toonde aan dat hij onwaardig was om hem heilige verantwoordelijkheden toe te vertrouwen. Iemand die zo weinig eerbied had voor Gods eisen, kon geen verstandige of veilige leider van het volk zijn. Als hij volhardend de Goddelijke toets had doorstaan, zou de kroon bestendig zijn voor hem en zijn huis. Samuël was in feite juist voor dit doel naar Gilgal gekomen. Maar Saul was gewogen en te licht bevonden. Hij moest terzijde treden om plaats te maken voor iemand, die een heilig ontzag zou hebben voor Gods eer en gezag (ST 3 aug. 1882).

Naar Wiens Hart? – Saul was iemand naar het hart van Israël, maar David was een man naar Gods hart (ST 15 juni 1888).

Hoofdstuk 14

Vers 1,6,7 **Jonathan een Werktuig van God**. – Deze beide mannen leverden het bewijs dat ze onder de invloed van het gebod van een meer dan menselijke aanvoerder handelden. Oppervlakkig bezien was hun waagstuk overmoedig en in strijd met alle militaire regels. Maar de daad van Jonathan was geen menselijke vermetelheid. Hij vertrouwde niet op wat hij en zijn wapendrager zelf konden doen; hij was een werktuig dat God gebruikte ten behoeve van Zijn volk Israël. Ze maakten hun plannen en gaven hun geval over in de handen van God. Als de legers van de Filistijnen hen zouden uitdagen, zouden ze voortgaan. Als ze zeiden: Kom op, zouden ze voorwaarts gaan. Dit was voor hen het teken, en Gods engelen maakten hen voorspoedig. Ze gingen voorwaarts terwijl ze zeiden: *"Misschien zal de Heere voor ons handelen"* (YI 24 nov. 1898).

Vers 11-15 **Hemelse Legers Hielpen Jonathan**. – Het zou voor de Filistijnen gemakkelijk zijn geweest om deze beide dappere waaghalzen te doden; maar het kwam niet in hen op te denken, dat deze twee mannen met een vijandige bedoeling gekomen waren. De verbaasde mannen boven op de rots zagen toe, te verrast om te overzien wat het mogelijke doel zou kunnen zijn. Ze beschouwden deze mannen als deserteurs en lieten hen komen zon-

Page 1015-1016; blz. 107

der hen kwaad te doen....

Dit waagstuk bracht paniek in heel het legerkamp. Daar lagen de dode lichamen van twintig mannen, en voor het oog van de vijand leek het alsof honderden mannen zich gereed maakten

voor de strijd. De hemelse legers werden geopenbaard aan het vijandige leger van de Filistijnen (YI 24 nov. 1898).

Vers 24,25 **God Verschafte Honing**. – Deze overhaaste eed van Saul was een menselijk idee. God had deze gedachte niet ingegeven en het mishagde Hem. Jonathan en zijn wapendrager die door God op die dag de bevrijding van Israël hadden bewerkstelligd, waren verzwakt door de honger. Ook het volk was zwak en hongerig.

"En het gehele volk kwam bij een bos en er was honing op het veld." God had deze honing verschaft. Hij wilde dat het leger van Israël van dit voedsel zou nemen en daardoor kracht zou op doen. Maar Saul, die zich niet door God liet leiden, was met zijn overhaaste eed tussenbeide gekomen (YI 1 dec. 1898).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Door Mensen Bedachte Toets Brengt Oneer toe aan God. – Er zijn velen die de toetsen, door God gegeven, als onbelangrijk beschouwen en ze nemen de verantwoordelijkheid op zich toetsen te bedenken en verboden te geven, net als Saul deed, waardoor God oneer wordt toegebracht en mensen nadeel wordt berokkend (ST 1 juni 1888).

Vers 37 **Saul Beseft Zijn Eigen Schuld Niet.** – Toen het volk zijn honger had bevredigd, stelde Saul voor om de vervolging die nacht voort te zetten, maar de priesters suggereerden dat het verstandiger zou zijn God eerst om raad te vragen. Dit werd op de gebruikelijke wijze gedaan, maar er kwam geen antwoord. Saul beschouwde dit stilzwijgen als een misnoegen van de Heere en besloot de oorzaak op te zoeken. Als hij terecht het zondige van zijn eigen weg had ingezien, zou hij de gevolgtrekking hebben gemaakt dat hijzelf de schuldige was. Maar omdat hij dit niet inzag, gebod hij dat de zaak door het werpen van het lot moest worden beslist (ST 17 aug. 1882).

Vers 44 (Mattheüs 7:2). **De Schuldigen Zijn Strengere Rechters.** – Zij, die dadelijk klaar staan om zich te verontschuldigen of te rechtvaardigen terwijl ze zondigen, zijn vaak het strengst in het beoordelen en veroordelen van anderen. Er zijn in onze dagen velen die net als Saul Gods misnoegen over zich brengen. Zelfs terwijl ze overtuigd zijn dat de Heere niet met hen is, weigeren ze om bij zichzelf... de oorzaak van hun moeilijkheden te zoeken. Hoe velen koesteren een trotse, snoevende geest, terwijl ze toegeven aan een wreed oordeel, en anderen die in feite beter van hart en leven zijn dan zijzelf, ernstig verwijten. Voor zulke rechters, die zichzelf daartoe benoemd hebben, zou het goed zijn de woorden van Christus te overdenken: *"Met het oordeel waarmee gij oordeelt, zult gij geoordeeld worden; en met de maat waarmee gij meet, zal u gemeten worden"* (ST 17 aug. 1882).

Page 1016; blz. 108

Vers 45 **Het Gevaar van Blindelings Volgen.** – Gods volk in deze tijd loopt gevaar om niet minder rampzalige fouten te begaan. We kunnen en mogen niet blindelings op mensen vertrouwen, hoe hoogstaand hun geloofsbelijdenis of positie in de gemeente ook is. We moeten hun leiding niet volgen, tenzij Gods Woord achter hen staat. De Heere wil dat Zijn volk ieder persoonlijk onderscheid maakt tussen zonde en gerechtigheid, tussen het edele en het gemene (ST 17 aug. 1882).

Hoofdstuk 15

Vers 2,3 (Exodus 17:14-16). **De Vernietiging van Amalek Mocht Israël Niet Rijk Maken.** – God wilde niet dat Zijn volk iets zou bezitten van wat de Amalekieten toebehoorde, want Zijn vloek rustte op hen en hun bezittingen. Het was Zijn bedoeling dat ze uitgeroeid zouden worden en dat Zijn volk niets voor zichzelf zou bewaren van hetgeen Hij vervloekt had. Hij wilde ook dat de volken het lot zouden zien van het volk dat Hem had uitgedaagd, en zou zien dat ze werden verdelgd door juist dat volk dat zij hadden veracht. Zij mochten hen niet verdelgen om zich te verrijken met hun bezittingen, of de eer aan zichzelf toeschrijven, maar ze moesten het Woord des Heeren, gesproken met betrekking tot Amalek in vervulling doen gaan (1 SP 364).

Vers 3 **Amalek Gebruikte de Gaven Zonder aan de Gever te Denken.** – Dat goddeloze volk (de Amalekieten) woonde in Gods wereld, het tehuis dat Hij

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

bereid had voor Zijn getrouwe, gehoorzame kinderen. Toch gebruikten ze Zijn gaven voor zichzelf, zonder een gedachte aan de Gever te wijden. Hoe meer zegeningen Hij over hen uitstortte, des te brutaler overtraden ze tegen Hem. Zo gingen ze door met Zijn zegeningen te bederven en Zijn genade te misbruiken....

Onze genadige God heeft nog steeds lang geduld met de onboetvaardigen. Hij geeft hen licht uit de hemel, opdat ze de heiligheid van Zijn karakter beseffen, alsook de rechtvaardigheid van Zijn eisen. Hij roept hen op zich te bekeren en verzekert hen dat Hij gewillig is om hen vergiffenis te schenken. Maar als ze doorgaan met het verwerpen van Zijn genade, wordt het bevel gegeven dat ze vernietigd moeten worden (ST 24 aug. 1882).

Vers 10-23 **Koppigheid maakte Sauls Geval Hopeloos.** – Sauls koppigheid maakte zijn geval hopeloos. Toch zijn er zovelen die het wagen zijn voorbeeld te volgen. In Zijn genade zendt de Heere woorden van vermaning om de dwalenden te redden, maar ze willen zich niet onderwerpen om zich te laten verbeteren. Ze houden vol dat ze geen kwaad hebben gedaan en weerstaan op deze wijze de Geest van God (R&H 7 mei, 1895).

Vers 17 **God Leidt Hen die Nederig en Toegewijd Zijn.** – Hier wijst Samuël op de reden waarom Saul werd gekozen voor de troon van Israël. Hij had een nederige mening over zijn

Page 1016-1017; blz. 109

eigen bekwaamheden en was bereid zich te laten onderrichten. Toen Gods keus op hem viel, bezat hij onvoldoende kennis en ervaring en had, naast vele goede eigenschappen, ernstige karaktergebreken. Maar de Heere gaf hem de Heilige Geest als Gids en Helper en plaatste hem daar waar hij de eigenschappen, nodig voor een heerser over Israël, kon ontwikkelen.

Als hij zou vertrouwen op eigen kracht en oordeel, zou Saul impulsief handelen en grote fouten begaan. Maar als hij nederig zou blijven en gedurig zou streven om zich door Goddelijke wijsheid te laten leiden en zou voortgaan naarmate Gods voorzienigheid de weg zou banen, zou hij in staat gesteld worden de taken van zijn verheven positie met eer en succes te verrichten. Onder de invloed van Gods genade zou elke goede eigenschap sterker worden, terwijl verkeerde trekken even geleidelijk hun kracht zouden verliezen. Dit werk wil de Heere doen voor allen die zich aan Hem wijden (ST 7 sept. 1882).

Die Zich Onbekwaam Voelen, Zullen Hulp Ontvangen. – In welke positie God ons ook geplaatst heeft, en wat de verantwoordelijkheden van ons werk ook mogen zijn, we moeten bedenken dat Hij beloofd heeft de benodigde genade mee te delen aan de oprechte zoeker. Zij die zich onbekwaam voelen voor hun positie, en deze toch aanvaarden omdat God hun dat zegt, zullen in vertrouwen op Zijn macht en wijsheid voortgaan van kracht tot kracht. Als ze met hun werk beginnen, moeten ze vrijwel nog alles leren; maar met Christus als Leraar zullen ze bekwame arbeiders worden. God vertrouwt Zijn werk niet toe aan hen die in werelds opzicht wijs zijn, want die zijn te trots om te leren. Hij kiest hen, die zich bewust zijn van hun tekortkomingen en die zich willen laten leiden door onfeilbare wijsheid (ST 7 sept. 1882).

Worden Gevoelig Voor Kleine Afdwalingen. – Er zijn velen die Hij geroepen heeft voor een plaats in Zijn werk om dezelfde reden als Hij Saul had geroepen, - omdat ze in eigen ogen klein zijn, omdat ze een nederige geest hebben en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

zich willen laten onderrichten. In Zijn voorzienigheid plaatst Hij hen daar waar ze van Hem kunnen leren. Aan allen die raad willen aannemen, zal Hij genade en wijsheid meedelen. Het is Zijn bedoeling hen zo hecht met Zichzelf te verbinden dat satan geen kans zal hebben hun oordeel te bederven of hun geweten te overweldigen. Hij zal ze hun karaktergebreken openbaren en aan allen, die Zijn hulp zoeken, kracht geven om hun fouten te verbeteren. Wat de zonde waarmee de mens te maken heeft ook moge zijn, en welke bittere of schadelijke hartstochten ook streven om heerschappij te voeren, hij kan toch overwinnen als hij in de Naam en de Kracht van Israëls Helper zal waken en ertegen zal strijden. Gods kinderen moeten een duidelijk besef van de zonde ontwikkelen. Zowel hier als elders moeten we niet de dag van kleine dingen verachten. Het is één van satans meest succesvolle plannen om

Page 1017; blz. 110

mensen te brengen tot het begaan van kleine zonden, om hun ogen te verblinden voor het gevaar van toegeven aan kleine dingen, kleine afwijkingen van de duidelijk aangegeven geboden van God. Velen, die in afschuw zouden terugschrikken voor een grove overtreding, worden ertoe gebracht om het zondigen in kleine aangelegenheden als van weinig betekenis te zien. Maar deze kleine zonden vreten aan het godvruchtig leven in de ziel. De voeten die de weg betreden die afwijkt van de rechte weg, gaan licht naar het brede pad dat eindigt in de dood. Als eenmaal een achterwaartse beweging begint, is het moeilijk te zeggen waar deze zal eindigen....

We moeten leren onszelf te wantrouwen en volledig op God vertrouwen wat betreft leiding en steun, het kennen van Zijn wil en de kracht om die te volbrengen (ST 7 sept. 1882).

Vers 22 God Stelde Geen Prijs op de Buit van Corrupte Volken. – God eiste van Zijn volk gehoorzaamheid boven het brengen van offers. Alle rijkdom op aarde was de Zijne. Het vee op duizend bergen behoorde Hem. Hij wilde niet de buit van een corrupt volk waarop Zijn vloek rustte, zelfs niet tot hun volkomen uitroeiing, dat Hem voorgesteld wordt als zinnebeeld van de heilige Verlosser, een volkomen Lam zonder smet. (1 SP 365).

Vers 23 Zie EGW over Numeri 16:1-50

Saul een Mislukking. – De eerste koning van Israël bleek een mislukking, omdat hij zijn wil boven de wil van God plaatste. Door de profeet Samuël onderrichtte de Heere Saul, dat zijn handelwijze als koning vlekkeloos moest zijn. Dan zou God zijn bestuur met voorspoed zegenen. Maar Saul weigerde om God vóór alles gehoorzaam te zijn en de beginselen van de hemel zijn bestuur te laten beheersen. Hij stierf in oneer en wanhoop (MS 151, 1899).

Voorgewende Gerechtigheid Gebruikt als Dekmantel. – Velen die voorgeven God te dienen, verkeren in dezelfde positie als Saul, - ze bedekken hun eierzuchtige plannen en trots vertoon, met een mantel van voorgewende gerechtigheid. Het werk des Heeren wordt gebruikt als dekmantel om de misvorming van het onrecht te verbergen, maar het maakt de zonde tienmaal erger (MS 1a, 1890).

Eigengerechtigheid Houdt Iemand in de Duisternis. – Zij, van wie de daden boos zijn, willen niet tot het licht komen waardoor hun daden zouden worden bestraft en hun ware aard geopenbaard zou worden. Als ze doorgaan op de weg van de zonde en zich volkomen los maken van de Verlosser, zullen hardnekkigheid, norsheid en een geest van vergelding bezit van hen nemen en ze zullen tot zichzelf zeggen: Vrede, vrede, terwijl ze alle redenen hebben opgeschrikt te worden opdat hun voeten hen niet

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

tot de ondergang leiden. Toen Saul weerstand bood aan de vermaningen van de dienstknecht des Heeren, nam deze geest bezit van hem. Hij

Page 1017-1018; blz. 111

daagde de Heere en Diens dienstknecht uit; zijn vijandschap tegenover David was de uitwerking van een moordlustige geest, die komt uit het hart van hen die zichzelf rechtvaardigen terwijl zij weten dat zij schuldig zijn (ST 22 juni, 1888).

Vers 28 **David en Saul Elkaars Contrast.** – David en Saul staan ons in de geschiedenis voor ogen als mannen met een heel verschillend karakter. Het gedrag van David openbaart het feit, dat hij de vreze des Heeren beschouwde als het begin der wijsheid. Maar Saul werd zijn kracht ontnomen omdat hij naliet om gehoorzaamheid aan Gods geboden tot levensregel te nemen. Het is vreselijk als de mens zijn wil plaatst tegenover de wil van God zoals deze tot uiting komt in Zijn duidelijk omschreven eisen. Alle eer die iemand zou kunnen ontvangen op de troon van een koninkrijk, zou maar een armzalige compensatie zijn voor het verliezen van Gods gunst door een daad van ontrouw tegenover God. Ongehoorzaamheid aan Gods geboden kan alleen maar onheil en oneer tot uiteindelijk gevolg hebben. God heeft aan iedereen zijn werk gegeven, evenals Hij Saul het bestuur over Israël gaf; en de praktische en belangrijke les voor ons is om het ons aangewezen werk zodanig te verrichten, dat we het verslag van ons leven vol blijdschap, en niet met verdriet, onder ogen durven zien (ST 7 sept. 1888).

Vers 34,35 **Samuël Actief Nadat Hij Zich Had Teruggetrokken.** – Nadat Israël Samuël als bestuurder van het volk had verworpen, trok de profeet zich terug, hoewel hij heel geschikt was voor openbaar werk. Hij was niet gepensioneerd, want hij ging door als leraar in de profetenschool. Dit werk voor God was een aangenaam werk. (ST 19 okt. 1888)

Hoofdstuk 16

Vers 7-13 **Christus Vormde het Karakter van David.** – Toen God David riep van achter de schaapskudde van zijn vader om hem tot koning over Israël te zalven, zag Hij in hem iemand aan wie Hij Zijn Geest kon schenken. David stond open voor de invloed van de Heilige Geest en in Zijn voorzienigheid leidde de Heere hem op voor zijn werk, en maakte hem gereed voor het uitvoeren van Zijn doelstellingen. Christus was de grote Architect van zijn karakter (MS 163, 1902).

Vers 11,12 **God Koos David en Bereidde Hem Voor op Zijn werk.** – Tien kilometer ten zuiden van Jeruzalem, "*de stad van de grote Koning*", lag Bethlehem, waar David werd geboren, meer dan duizend jaar vóór het kindje Jezus daar in een kribbe werd gelegd, en waar Hij door de wijzen uit het Oosten werd aanbeden. Eeuwen voor de komst van de Heiland der wereld had David in zijn jeugd de wacht gehouden over zijn kudde, terwijl ze graasden op de open vlakten van Bethlehem. De eenvoudige her-

Page 1018-1019; blz. 112

dersknaap zong liederen die hij zelf gecomponeerd had en de muziek van zijn harp vormde een lieflijke begeleiding bij de klank van zijn jonge frisse stem. De Heere had David uitverkoren en zijn leven zo bepaald dat hij een gelegenheid had zijn stem te oefenen en zijn talent voor muziek en dichtkunst te ontwikkelen. De Heere bereidde

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

hem voor in een eenzaam leven met zijn kudde om het werk te doen, dat naar Zijn plan hem in latere jaren zou worden toevertrouwd (ST 8 juni 1888).

Hoofdstuk 17

Vers 1-11 **Goliath Ongeveer Twaalf Voet (ong. 3.70m) Lang.** – De Filistijnen stelden voor de oorlog op hun wijze te strijden door iemand uit te kiezen die heel groot en sterk was, ongeveer twaalf voet lang; zij zonden deze kampvechter om een gevecht met de Israëlieten uit te lokken door hen te vragen om een man te sturen die met hem kon vechten (1 SP 370).

Hoofdstuk 22

Vers 3,4 **Dauids Zorg voor zijn Ouders.** – Dauids bezorgdheid gold niet alleen hemzelf, hoewel hij de gevaarlijke toestand beseftte. Hij dacht aan zijn vader en moeder en besloot een ander toevluchtsoord voor hen te zoeken. Hij ging naar de koning van Moab en de Heere gaf de vorst in, genadig toe te staan dat de geliefde ouders van David een toevluchtsoord vonden in Mispah. Ze waren niet verontrust, zelfs niet te midden van de vijanden van Israël. Uit dit verhaal kunnen we alle kostbare lessen leren van kinderliefde. De Heere veroordeelt duidelijk de ontrouw van ouders tegenover hun kinderen, en de ongehoorzaamheid van kinderen jegens hun ouders. Godsdienst in het gezin is van onschatbare waarde (ST 7 sept. 1888).

Vers 5 **Hemelse Wachters Waarschuwden.** – Voor David leek het onvermijdelijk dat hij in handen van zijn achtervolger moest vallen. Maar als hij had kunnen zien, zou hij opgemerkt hebben dat engelen van God zich legerden rondom hem en zijn volgelingen. De hemelse wachters stonden gereed om hen voor naderend gevaar te waarschuwen en hen naar een toevluchtsoord te leiden wanneer de toestand dit noodzakelijk maakte. God kon David en zijn volgelingen beschermen, want ze vormden geen opstandige groep tegen Saul. David had herhaaldelijk zijn trouw aan de koning bewezen (ST 7 sept. 1888).

Vers 6-16 **De Gevolgen van Kwaaddenken.** – De boze geest rustte op Saul. Hij had het gevoel dat zijn lot bezegeld was door de ernstige boodschap dat hij verworpen was van de troon van Israël. Zijn afwijken van de duidelijke geboden van God had onver-

Page 1019; blz.113

mijdelijke gevolgen. Hij keerde zich niet af van de zonde, had geen berouw en verootmoedigde zich niet voor God, maar stelde zijn hart open voor elke influistering van de vijand. Hij luisterde naar elke valse getuigenis, gaf begerig gehoor aan alles wat afbreuk deed aan het karakter van David, in de hoop een excuus te vinden voor zijn toenemende afgunst en haat jegens hem die gezalfd was om koning over Israël te worden. Aan elk gerucht werd gehoor gegeven, onverschillig hoe inconsequent en in strijd met het vroegere karakter en de gewoonten van David.

Elk bewijs dat de beschermende zorg van God zich uitstreckte over David, scheen dat ene doel dat hij zich gesteld had en dat hem geheel in beslag nam te verbitteren en te verdiepen. Zijn falen in het bereiken van zijn eigen doelstellingen scheen in duidelijke tegenstelling met het feit dat de vluchteling steeds aan zijn speurtochten ontkwam, maar dit maakte de koning alleen maar verbeterener en

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

vastbeslotener in zijn voornemens. Hij deed niets om zijn bedoelingen met David te verbergen en had niet het minste gewetensbezwaar wat betreft de middelen die hij gebruiken kon om zijn doel te bereiken.

De koning streed niet tegen de mens David, die hem niets had aangedaan. Hij streed tegen de Koning des hemels; want als satan de kans krijgt het denken te beheersen dat zich niet door Jahweh wil laten leiden, zal hij dit besturen overeenkomstig zijn wil, totdat de persoon, die op deze wijze in zijn macht is, een geschikt werktuig is om zijn plannen uit te voeren. De vijandschap van deze grote aanstichter van de zonde tegen Gods plannen is zo bitter, en zijn macht ten kwade is zo verschrikkelijk, dat als de mens zich losmaakt van God, satan hem beïnvloedt en zijn denken steeds meer aan zich ondergeschikt maakt, tot hij de vreze Gods verwerpt, alsook het respect van de mensen, zodat zij uitdagende, openlijke vijanden van God en Zijn volk worden.

Wat een voorbeeld gaf Saul aan zijn onderdanen door zijn wanhopige vervolging van David, die dit helemaal niet had uitgelokt! Welk een verslag liet hij achter op de bladzijden van de geschiedenis voor toekomstige generaties! Hij probeerde heel de macht van zijn koninkrijk te gebruiken ten behoeve van zijn haat, door een onschuldige na te jagen. Dit alles had een demoraliserende invloed op Israël. En terwijl Saul zijn hartstocht de vrije teugel liet, weefde satan een net om zijn ondergang en die van zijn koninkrijk tot stand te brengen. Terwijl de koning en zijn raadsliden plannen maakten om David gevangen te nemen, werden de zaken van het volk op onjuiste wijze geleid en verwaarloosd. Terwijl denkbeeldige vijanden steeds aanwezig waren in de verbeelding van het volk, maakten de echte vijanden zich sterk zonder verdenking of opschudding te wekken. Door de bevelen van Satan op te volgen, verhaastte Saul zelf juist de gevolgen die hij in onheilige ijver trachtte af te wenden.

Page 1019-1020; blz. 114

De raad van de Heere werd telkens weer veronachtzaamd door de opstandige koning en de Heere had hem overgegeven aan de dwaasheid van zijn eigenwijsheid. De invloed van Gods Geest zou hem hebben tegengehouden op de boze weg die hij had gekozen en die tenslotte zijn ondergang betekende. God haat alle zonde en als de mens hardnekkig weerstand biedt aan Gods raad, wordt hij overgelaten aan de misleidingen van de vijand, om afgetrokken en verstrikt te worden door zijn eigen begeerten (ST 7 sept. 1888).

Vers 9,10 **Het Menselijk Gevoel in Saul Geblust.** – Doëg wist maar al te goed dat de handelwijze van de priester jegens David niet voortkwam uit kwaadaardigheid jegens de koning. De priester meende dat hij door vriendelijkheid te bewijzen aan een afgezant van het hof, eerbied betoonde aan de koning. Hij was volkomen onschuldig wat betreft een verkeerde bedoeling jegens Saul of diens bestuur. David had niet ronduit tegen de priester gesproken, hij had gehuicheld en bijgevolg had hij het hele gezin van de priester in gevaar gebracht.

Maar Doëg was een lasteraar en Saul was zo vol nijd, haat en moordlust, dat hij wenste dat het bericht juist was. De gedeeltelijke en overdreven uitspraak van het hoofd van de herders was geschikt om te worden gebruikt door de vijand van God en mensen. Het werd de koning zo voorgehouden dat deze alle zelfbeheersing verloor en zich als een waanzinnige gedroeg. Als hij slechts kalm had afgewacht tot hij het hele

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

verhaal zou hebben vernomen en zijn verstand zou hebben gebruikt, hoe heel anders zou dan het vreselijke bericht van die dag zijn geweest!

Wat is satan blij als hij iemand witheet van nijd kan maken! Een blik, een gebaar, een stembuiging kan gebruikt worden als een pijl van satan om het hart dat daarvoor open staat te verwonden en te vergiftigen. Als de Geest van Christus ons volkomen beheerst en we door Zijn genade zijn veranderd, zal de neiging om kwaad te spreken, of het vertellen van met bedrog geladen berichten, niet bestaan. De bedrieger, de aanklager van de broeders, is een uitverkoren werktuig van de grote verleider. Achimelech was niet tegenwoordig bij deze gelegenheid om zich te rechtvaardigen en de feiten naar voren te brengen zoals ze in werkelijkheid waren, maar dat kon Doëg niet schelen. Net als zijn vader, de satan, las hij wat er in Saul omging en maakte gebruik van de gelegenheid om de ellende van de koning nog groter te maken door de woorden van zijn bedrieglijke tong, die aangestoken was door de vlammen van de hel. Hij wekte de laagste hartstochten van het menselijk hart op (ST 21 sept. 1888).

Vers 16 **De Inconsequentie van Afgunst**. – De inconsequentie van afgunst werd in dit vonnis aangetoond. Zonder het bewijs te leveren van de schuld van één van de priesters, gaf de koning bevel dat allen uit het geslacht van Eli uitgeroeid moesten worden. Hij had zich dit voorgenomen voordat hij hen had laten roepen, en

Page 1020-1021; blz. 115

hun weergave van het geval had gehoord. Geen enkel bewijs kon zijn kwaadaardig doel tegenhouden. Het was hem te min zijn wraak te stillen door de dood van één man (ST 21 sept. 1888).

Vers 17,18 **Wreedheid van Saul en Doëg**. – Sauls woede werd niet gekalmeerd door de edele houding van zijn dienaars, en hij wendde zich tot de man die hij als vriend beschouwde omdat hij dit bericht tegen de priesters had ingebracht. Dus doodde deze Edomiet, die een even laag karakter had als Barabbas, met eigen hand vijf en tachtig priesters des Heeren op één dag; hij en Saul, alsmede degene die een moordenaar was van den beginne, gingen prat op de slachting van de dienstknechten des Heeren. Saul en Doëg handelden als wilde beesten die de smaak van bloed geproefd hebben (ST 21 sept. 1888).

Hoofdstuk 23

Vers 3,4 **David Zoekt Zekerheid**. – Hij (David) was tot koning gezalfd, en hij meende dat een bepaalde verantwoordelijkheid op zijn schouders rustte wat betreft de bescherming van zijn volk. Als hij maar absoluut zeker zou kunnen zijn dat hij zich op het pad van de plicht bevond, zou hij uittrekken met zijn kleine legermacht en trouw op zijn post staan, wat de gevolgen ook zijn mochten (ST 5 okt. 1888).

Vers 9-12 **De Onredelijkheid van Saul**. – Hoewel voor Kehila een grote bevrijding was bewerkstelligd en de mannen van de stad David en zijn mannen heel dankbaar waren voor het behoud van hun leven, was het hart van Saul, die door God verlaten was, zo vijandig, dat hij van de mannen van Kehila kon eisen dat ze hun bevrijder zouden overleveren aan een zekere onverdiende dood. Saul had zich vast voorgenomen dat ze, als ze weerstand zouden bieden, de bittere gevolgen zouden ondergaan voor het feit dat ze aan het bevel van hun koning weerstand hadden geboden. De lang gezochte gelegenheid scheen te zijn aangebroken en hij was

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

vastbesloten niets ongedaan te laten om de gevangennamen van zijn rivaal te bewerkstelligen (ST 5 okt. 1888).

Vers 12 **De Mensen Kenden Zichzelf Niet.** – De inwoners van de stad dachten er geen ogenblik aan dat ze in staat zouden kunnen zijn tot zulk een ondankbare en verraderlijke daad, maar David wist door het licht dat God hem had gegeven, dat ze niet te vertrouwen waren en dat ze op het kritieke moment zouden falen (ST 5 okt. 1888).

Vers 19-26 **Huichelarij van de Burgers van Zif.** – De inwoners van Kehila die met rente de ijver van David door hen te bevrijden uit de handen der Filistijnen hadden moeten terugbetalen, zouden hem eerder hebben overgeleverd uit vrees voor Saul, dan ter wille van hem een belegering te moeten verduren. Maar de mannen van Zif zouden het nog veel erger maken; zij

Page 1021; blz. 116

zouden David aan de vijand verraden, niet omdat ze zo trouw aan de koning waren, maar omdat ze David haatten. Hun belangstelling voor de koning was slechts een voorwendsel. Ze gedroegen zich als huichelaars toen ze het aanbod deden om te helpen David gevangen te nemen. Over deze dubbelhartige verraders vroeg Saul de zegen des Heeren. Hij prees hun duivelse geest door een onschuldige te verraden, alsof het de geest en de daad van deugdzaamheid was, door medeleven met hemzelf te tonen. Naar het scheen verkeerde David in groter gevaar dan ooit tevoren. Toen hij hoorde van de gevaren waaraan hij was blootgesteld, veranderde hij zijn positie en zocht toevlucht in de bergen tussen Maon en de dode Zee (ST 12 okt. 1888).

Vers 27-29 **Saul Boos Maar Bevreemd.** – De teleurgestelde koning was razend omdat hij op deze wijze van zijn prooi werd beroofd, maar hij vreesde de ontevredenheid van het volk; want als de Filistijnen het land zouden plunderen, terwijl hij de verdediger ervan ombracht, lag het voor de hand dat een reactie zou plaatsvinden, en dat hij het voorwerp van de haat van het volk zou worden. Daarom beëindigde hij zijn achtervolging van David en trok weer op tegen de Filistijnen. Daardoor kreeg David de kans om te ontsnappen naar het bolwerk van Engedi (ST 12 okt. 1888).

Hoofdstuk 24

Vers 6 (Spreuken 16:32). **Wie Ben Ik dat Ik Mijn Hand Zou Opheffen?** – Het gedrag van David maakte duidelijk dat hij een Heerser had aan wie hij gehoorzaamde. Hij kon niet toestaan dat zijn natuurlijke hartstochten in hem de overhand hadden, want hij wist dat degene, die zijn eigen geest beheerst, sterker is dan wie een stad inneemt. Als hij door menselijke gevoelens was geleid en beheerst, had hij kunnen redeneren dat de Heere zijn vijand in zijn macht had gegeven zodat hij hem kon doden en het bestuur van Israël overnemen. Sauls geest verkeerde in een dusdanige conditie dat zijn gezag niet werd geëerbiedigd, en het volk werd ongodsdienstig en ontaardde. Toch beschermde het feit dat Saul de door God gekozen koning was, zijn leven, want David diende God bewust en wilde in geen enkel opzicht de gezalvde des Heeren kwaad doen (ST 12 okt. 1888).

Hoofdstuk 25

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Vers 1 Verhouding Tussen Jongeren en Ouderen Geïllustreerd. – Het leven van Samuël was van zijn kinderjaren af een leven van vroomheid en toewijding geweest. In zijn jeugd was hij onder de hoede van Eli geplaatst en de beminnelijkheid van zijn karakter bekoorde de warme genegenheid van de bejaarde priester. Hij was vriendelijk, edelmoedig, ijverig, gehoorzaam en eerbiedig. De

Page 1021-1022; blz. 117

tegenstelling tussen de jonge Samuël en de zonen van de priester was wel heel groot, en Eli vond rust, troost en zegen in de aanwezigheid van zijn pupil. Het was opmerkelijk dat tussen Eli, de voornaamste magistraat van het volk en het eenvoudige kind zulk een warme vriendschap kon bestaan. Samuël was hulpvaardig en liefdevol; geen vader hield meer van zijn kind dan Eli van deze jongen. Naarmate Eli meer last kreeg van zijn ouderdom, voelde hij scherper het moedeloos makende, vermetelete, goddeloze gedrag van zijn eigen zonen en hij wendde zich tot Samuël voor troost en steun.

Hoe roerend was het te zien hoe deze jongeling en deze bejaarde op elkaar rekenden; de jongere die naar de oudere opzag voor raad en wijsheid, en de oudere die naar de jongere zag voor hulp en medeleven. Zo hoort het ook. God wil dat jongeren dusdanige karaktereigenschappen bezitten dat ze hun vreugde vinden in de vriendschap van ouderen, opdat ze verenigd kunnen zijn in blijvende banden van genegenheid met hen, die in de avond van het leven zijn (ST 19 okt. 1888).

Vers 10,11 (Lukas 12:16-21). Gewin Was de God van Nabal. – Nabal dacht alleen maar aan het overdadig uitgeven van zijn rijkdom tot eer en verlustiging van zichzelf; maar voor hem leek het een te pijnlijk offer om iets wat hij nooit zou hebben gemist af te staan aan hen, die als een muur rondom zijn kudde en herders hadden gestaan. Nabal was net als de rijke man uit de gelijkenis. Hij kende maar één gedachte - Gods genadige gaven te gebruiken om zijn zelfzuchtige, dierlijke lusten te bevredigen. Hij kende niet de geringste dankbaarheid tegenover de Gever. Hij was niet rijk in God; want eeuwige schatten trokken hem niet aan. De luxe en het gewin van het moment waren de enige, alles beheersende gedachten in zijn leven. Dat was zijn god (ST 26 okt. 1888).

Vers 18-31 Een Contrast in Karakters. – In het karakter van Abigail, de vrouw van Nabal, hebben we een illustratie van vrouwelijkheid zoals Christus die wil zien; terwijl haar echtgenoot illustreert wat er van iemand kan worden die zich aan satans leiding overgeeft (MS 17, 1891).

Vers 39 God Zal de Dingen Rechtzetten. – Toen David bericht kreeg van de dood van Nabal, was hij dankbaar dat God de wraak in handen had genomen. Hij was weerhouden om kwaad te doen en de Heere had de boosheid van de goddeloze op diens eigen hoofd doen komen. Door deze handelwijze van God met Nabal en David kunnen mensen worden bemoedigd om hun zaak in Gods hand te geven, want op Zijn eigen tijd zal Hij de dingen rechtzetten (ST 26 okt. 1888).

Hoofdstuk 27

Vers 1 Een Tekortschieten van Davids Geloof. – Davids geloof in

Page 1022; blz. 118

God was sterk geweest, maar het schoot tekort toen hij zich onder de bescherming van de Filistijnen plaatste. Hij had deze stap ondernomen zonder de Heere te raadplegen;

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

maar toen hij de gunst van de Filistijnen had gezocht en verkregen, was het een armzalige politiek om hun vriendelijkheid te vergelden met bedrog. In de gunst die ze hem betoond hadden, waren ze gedreven door zelfzucht. Ze hadden alle redenen zich de zoon van Isai te herinneren, want zijn dapperheid had het leven van hun kampvechter, Goliath, gekost en had gemaakt dat het tij van de strijd zich tegen hen had gekeerd. De Filistijnen waren blij met de gelegenheid dat ze Davids strijdkrachten konden los maken van het leger van Saul. Ze hoopten dat David zijn ongelijk zou wreken door zich bij hen te voegen in de strijd tegen Saul en Israël (ST 16 nov. 1888).

Het Nalaten van Gebed Leidt tot Fouten. – Dit bewijst het feit dat grote mannen die door God zijn gebruikt, ernstige fouten zullen maken als ze nalaten te waken en te bidden, en niet langer volkomen op God vertrouwen.

Er is een kostbare ervaring, kostbaarder dan fijn goud, voor iedereen die door geloof wil leven. Wie wandelt op de weg van onwankelbaar vertrouwen in God, zal met de hemel verbonden zijn. Gods kind moet zijn werk doen en alleen naar God opzien voor kracht en leiding. Hij moet werken zonder moedeloos te worden, vol hoop, al bevindt hij zich zelfs in de meest beproevende en provocerende omstandigheden.

Davids ervaringen zijn vermeld als les voor Gods volk in deze laatste dagen. In zijn strijd tegen satan had deze dienstknecht van God licht en aanwijzingen van God gekregen, maar omdat de strijd zolang aanhield en de vraag of hij ooit de troon zou bestijgen, niet vaststond, werd hij moedeloos en vermoeid (ST 9 nov. 1888).

Hoofdstuk 28

Vers 7 De Waarzegster en Satan Hadden een Overeenkomst. – De waarzegster van Endor had een overeenkomst gesloten met satan om zijn aanwijzingen in alles op te volgen, hij zou wonderen voor haar doen en haar de meest verborgen dingen openbaren, als ze zich onvoorwaardelijk zou laten leiden door zijn satanische majesteit. Dat had ze gedaan (1 SP 375, 376).

Vers 8-19 De Laatste Stap van Saul. – Toen Saul naar Samuël vroeg, liet de Heere Samuël niet aan Saul verschijnen. Hij zag niets. Satan kon de rust van Samuël in het graf niet verstoren om hem in werkelijkheid op te brengen voor de waarzegster van Endor. God geeft satan geen macht om de doden op te wekken. Maar satans engelen nemen de gedaante van overleden vrienden aan, spreken en handelen als zij, zodat ze door die zogenaamde dode vrienden beter hun bedrieglijk werk kunnen doen. Satan ken-

Page 1022-1023; blz. 119

de Samuël heel goed, hij wist hoe hij hem aan de waarzegster van Endor moest tonen en kon volkomen juist het lot van Saul en zijn zonen beschrijven.

Satan zal op een heel aannemelijke manier komen tot hen die hij kan bedriegen, hij zal zich onmerkbaar in hun gunst dringen en hen bijna onmerkbaar van God aftrekken. Hij wint hen onder zijn gezag, in het begin uiterst voorzichtig, tot hun onderscheidingsvermogen wordt afgestompt. Dan doet hij brutale suggesties, tot hij hen ertoe kan brengen onverschillig welke misdaad te begaan. Als ze volledig in zijn strik zijn, laat hij toe dat ze zien, waar ze zich bevinden en hij verheugt zich over hun verslagenheid, evenals in het geval met Saul. Deze had satan de kans gegeven hem als een vrijwillige gevangene te leiden en nu houdt satan Saul een juiste beschrijving van

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

zijn lot voor. Door Saul een juiste uitspraak door de vrouw van Endor te laten horen, opent satan een weg waardoor Israël onderricht kan worden door zijn satanische sluwheid, zodat ze in hun opstand tegen God van hem kunnen leren, en door dit te doen de laatste schakel verbreken die hen met God verbindt.

Saul wist dat hij met deze laatste daad in het raadplegen van de waarzegster van Endor, de laatste band brak die hem met God verbond. Hij wist dat hij, als hij zich van tevoren niet bewust van God had gescheiden, door deze daad de scheiding bezegelde en die onherroepelijk maakte. Hij had de overeenkomst gesloten met de dood en een verbond met de hel gemaakt. De beker van zijn ongerechtigheid was vol (1 SP 376, 377).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

Bijbelcommentaar

door E.G.White

2 Samuël

Hoofdstuk 12

Vers 1-14 **Davids overtuiging van Zonde Leidde tot zijn Heil.** – De gelijkenis van de profeet Nathan van het oilam, die aan koning David werd verteld, kan door iedereen bestudeerd worden. Het licht straalde scherp op de koning, terwijl hij volledig in het duister was wat betreft zijn denken over zijn daden met Uria. Terwijl hij toegaf aan eigen bevrediging en de geboden overtrad, werd de gelijkenis van een rijke man die een arme man zijn enige oilam afnam, hem voorgehouden. Maar de koning was zo volledig gehuld in het gewaad van zonde, dat hij niet inzag dat hij die zondaar was. Hij viel in de strik en ten zeerste verontwaardigd velde hij het vonnis over een, naar hij meende, andere man en veroordeelde hem ter dood. Toen de toepassing werd gemaakt en hij de feiten besepte bij de woorden van Nathan: “*Gij zijt die man!*” Onbewust hebt gij uzelf veroordeeld, was David overweldigd

Page 1023-1024; blz. 120

Hij had geen enkel woord ter verdediging van zijn handelwijze.

Deze ervaring was voor David uiterst pijnlijk, maar ook uiterst zegenrijk. Zonder de spiegel die Nathan hem voorhield, en waarin hij zo duidelijk zichzelf herkende, zou David hebben voortgeleefd zonder overtuigd te zijn van zijn gruwelijke zonde en hij zou verloren zijn gegaan. De overtuiging van zijn schuld betekende de redding van zijn ziel. Hij zag zichzelf in een nieuw licht, zoals de Heere hem zag, en zo lang hij leefde, had hij berouw van zijn zonde (Brief 57, 1897).

Vers 13 Zie EGW over 1 Koningen 3:14

David Bracht Geen Verontschuldiging naar Voren. – David werd wakker als uit een droom. Hij voelde het gewicht van zijn zonde. Hij probeerde zijn handelwijze niet te verontschuldigen, of zijn zonde te vergoelijken zoals Saul had gedaan; maar met zelfverwijt en oprecht berouw boog hij zijn hoofd voor de profeet van God en erkende zijn schuld....

David openbaarde niet de geest van iemand die onbekeerd is. Als hij bezield was geweest met de geest van de vorsten van de volkeren om hem heen, zou hij van Nathan niet hebben verdragen hoe deze het beeld van zijn misdaad in al zijn afgrijselijkheid afschilderde, maar hij zou het leven van hem, die getrouw bestrafte, hebben genomen. Maar zijn nederige erkenning van alles, waarvan hij beschuldigd werd, ondanks de verhevenheid van zijn troon en zijn onbepaalde macht, is een bewijs dat hij nog steeds vreesde voor het Woord des Heeren en daarvoor beefde (1 SP 378, 381).

Vers 25 (1 Koningen 3:3). **Het Niet Beseffen van Iemands Behoeft leidt tot Aanmatiging.** – De jeugd van Salomo was roemrijk omdat hij met God verbonden was en zijn afhankelijkheid en kracht aan Hem ontleende. God had hem Jedid-Jah genoemd, wat wil zeggen: Door God bemind. Hij was de trots en de hoop van zijn vader, en het voorwerp van liefde van zijn moeder. Hij was omringd door alle wereldse voordelen die zijn opvoeding konden verbeteren en zijn wijsheid kon doen

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

toenemen. Maar enerzijds was het verderf van het leven aan het hof bedoeld om hem ertoe te brengen het vermaak lief te hebben en toe te geven aan het voldoen aan zijn eetlust. Hij kende het gebrek aan middelen om zijn wensen te bevredigen niet en hoefde nooit zelfverloochening te beoefenen.

Ondanks deze verwerpelijke omgeving bleef het karakter van Salomo in zijn jeugd zuiver. Gods engel kon in de nacht met hem spreken; en Gods belofte om hem begrip en onderscheidingsvermogen te geven en hem ten volle toe te rusten voor zijn verantwoordelijke taak werd getrouw vervuld. In de geschiedenis van Salomo vinden we de verzekering dat God grote dingen zal doen voor degenen die Hem liefhebben, die aan Zijn geboden gehoorzaam zijn en op Hem vertrouwen als hun zekerheid en kracht....

Vele van onze jongeren leiden schipbreuk op de gevaarlijke

Page 1024; blz. 121

levensreis omdat ze vol zelfvertrouwen en aanmatiging zijn. Ze geven gehoor aan hun neigingen en worden meegesleept door vermaak, door het toegeven aan eetlust, tot dat gewoonten zijn gevormd, die boeien worden die ze onmogelijk kunnen verbreken en die hen meeslepen naar de ondergang.... Als de jongeren in onze dagen evenals de jonge koning Salomo hun behoefte zouden voelen aan hemelse wijsheid en zouden trachten hun edeler vermogens te ontwikkelen en te versterken en ze te wijden aan de dienst van God, zou hun leven grote en edele resultaten openbaren en zuiver, heilig geluk voor henzelf en anderen brengen (HR april 1878).

Hoofdstuk 16

Vers 10,11 **David Aanvaardde Nederigheid als Noodzaak.** – Hij (David) erkent op deze wijze ten aanhoren van zijn volk en oversten dat dit de straf is, die God op hem heeft gelegd vanwege zijn zonde, waardoor de vijanden des Heeren reden kregen om Hem te lasteren; dat de bejaarde Benjaminit zijn deel in de voorspelde straf zou kunnen vervullen, en dat, als hij deze dingen nederig zou verdragen, de Heere zijn beproeving zou wegnemen en de vloek van Simeï in een zegen zou veranderen. David openbaart niet de geest van iemand die onbekeerd is. Hij laat zien dat hij ondervinding heeft opgedaan in de dingen van God. Hij openbaart een gesteldheid die zich door God laat gezeggen en wendt zich vol vertrouwen tot Hem als zijn enige Hoop. God beloofde het ootmoedig vertrouwen van David in Hem door de raad van Achitôfel te niet te doen en zijn leven te sparen (1 SP 383).

Hoofdstuk 19

Vers 16,18-23 **Simeï Beleed zijn Schuld en David Schonk hem Vergiffenis.** – Na de dood van Absalom keerde God de harten van Israël als het hart van één man tot David. Simeï, die David had vervloekt in zijn nederigheid was onder de eersten van de opstandelingen die David tegemoet gingen bij zijn terugkeer naar Jeruzalem. Hij beleed zijn opstandig gedrag tegenover David. Zij die getuige waren geweest van zijn verkeerde gedrag, drongen er bij David op aan zijn leven niet te sparen omdat hij de gezalfde des Heeren had vervloekt. Maar David bestrafte hen. Niet alleen spaarde hij Simeï het leven, maar hij schonk hem ook genadig vergiffenis. Als David bezielde

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Samuël; blz. 94-122

was geweest door een wraakgierige geest, had hij daaraan gemakkelijk gehoor kunnen geven door de overtreder ter dood te brengen (1 SP 384).

Hoofdstuk 24

Vers 1-14 Zie EGW over 1 Kronieken 21:1-13

Vers 15-25 Zie EGW over 1 Kronieken 21:14-27